

delo struno njegove duše. — Z ozirom na to poročilo prosimo naše čitatelje za tozadevna pozitivna mnenja, torej želimo nekako anketo naših naročnikov. Do Svečnice naj bi dospeli tozadevni dopisi. Zanje čitateljev morajo biti vsakemu listu merodajne. —

»Zemlja smehljaja« v Ptuj.

V času, ko povprečen človek čita o krvavih podvigih na Kitajskem, so ptujsko monotono razveselili Talijini sinovi in hčere iz Maribora z opereto „Zemlja smehljaja“, komadom, ki se celo v vele mestih s težkočo daje. Neumorno delujočemu upravniku dr. Radovanu Brenčiču pa ni nič težko; on se ne straši kljub skromnim sredstvom: nosenih zaprek, da tudi prave umetnosti željni provinci pripravi tisto dušno hrano, ki mnogim manjka. To mu je mogoče s četo požrtvovalnih so delavcev. Režiser Trbuševič je vreden sin muze Talije. Se mu ne pozna, da je — Hrvat. Njegove kreacije so nazorne, a poleg tega — resnične, kar tako teater, kakor kino, pogrešajo. L. o. z. Herzig je pri operetah vedno z lovorovim vencem kronan mučenik. Največ pozornosti, vstrajnosti in potrpljenja zahtevajo od njega: intendant, publika, igralci in — kompozicija. — In inscenacija! Da se da na ptujski teaterski beračiji postaviti taka scenacija je pač nedvomna zasluga Franca Tovornika, ki je z „Zemljo smehljaja“ v Ptuj napravil že 40 odličnih scen in to z revnimi sredstvi. J. ubilej dela in ljubezni v tišini... Ne-sebično delujoč talent, ki se žrtvuje za — provinco. — Pa tudi ptujska publika zasluži vso pohvalo. Kljub zvišanim cenam je bil Talijin hram razprodan in okrog dve sto reflektantov je moralo žalostno oditi... Menda je ta izkušnja opomin merodajnim činiteljem,

da se naš Talijin hram ne-le modernizira, ampak znatno razširi! — In sedaj igralci! Brilliral je tenor Belizar Sancin s svežostjo svojega glasu in z duhovno poglobitvijo v srčne konflikte. Kaj bi vam pravil o „Lotosovi cvetki“ Pavli Udovičevi, tej si- reni vsega lepega? Zapelje s svojim glasom tudi — meniha. Barbičeva je zape- ljujka, silna, mnogo obetajoča, spo- obna, da v solze pripravi tudi — filistra. — Furjan je pa dal kitajsko visokost v maski in igri tako dovršeno, da mu zlepa ni mogoče najti posnemovalca, — medtem, ko je Harastovič edini ne- izogibni atribut, rojen menda v sme- hu zato, da ljudi neprisiljeno iz nevo- lje spravi v — veselost. Sama vrago- lja ga je. — V malih vlogah so Gorin- šek, Dragutinovičeva, Rasberger, To- vornik in Križajeva storili svojo dol- žnost in dali „Zemlji Smehljaja“ do- stojni okvir. — Kakor doznavamo pri- dejo Mariborčani v Ptuj 8. II. s klasično dramo „Kralj na Betajnovi.“ —

R. B.

DOBER VZGLED! — Načelstvo mestne občine je s 1. I. sklenilo, da ne pobira več najemninskega vinarja, kar znaša na leto 350.000 dinarjev v olajšavo onih ptujskih meščanov, ki pre- bivajo v mestnih hišah. Ali bodo temu vzgledu sledili tudi ostali gospodarji, je posebno vprašanje. Vzged je dan, kar je zelo hvalevredno. — Vsa javnost pri- čakuje, da bo občinska uprava reguli- rala vse najemnine po kapaciteti obr- ti, upoštevajoč lego in vrednost loka- lov. To je namreč stari greh, ki vzbuj- ja mnogo nevolje med prebivalci ob- činskih stavb. Stari, pristranski previ- legiji se naj diskretno in pravično u- redijo. Stare prestopke naj načelstvo občine vse odstrani! Teh pa je mnogo.

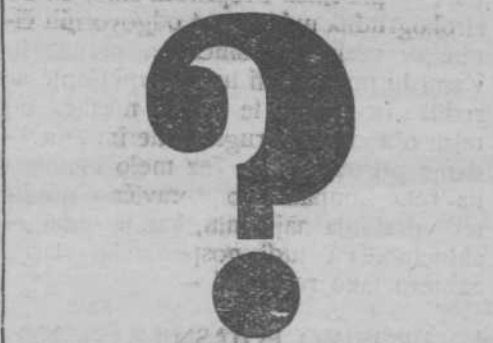
Smešnice najdete med oglasi.

PTUJ. — Sokolska akademija. — V nedeljo 17. t. m. bo priredilo Sokol- sko društvo v Ptuj za udeležence žu- pnega prednjaškega tečaja v mestnem gledališču akademijo. Začetek bo to- čno ob polnoči (pol 2), da se te- čajniki lahko še pravočasno odpeljejo na svoje domove. Cene prostorov so zelo znižane (polovične); vspored je prav pester. Pokažite s svojo udelež- bo kako zna Ptuj ceniti sokolsko delo! — Prijatelji dobrodošli! —

Senzacija! Zanimiva knjiga!

Zanimiva knjižica, brez katere naj bi ne bil nobeden inteligent in pozna- valec ptujske okolice in njene pester- zgodovine, je izšla. Pisana je poljud- nem jeziku in lahko razumljiva vsako- mur. Dobi jo po pošti vsak odrasel člo- vek, ki pošle na Ptujsko tiskarno 5 din. v veljavnih pisemskih znamkah. Denar- ja ne pošiljati! Ker se je bati, da bi za- loga res zanimive knjige pošla, se hitro pobrigajte z naročilom. Opozarjamo, da knjižica ni za otroke, ki značilnih zgo- dovinskih podatkov ne bi pravilno razumeli. Znamke (Din 6) je poslati do konca januarja z navedbo natančne- ga naslova, nakar se bodo knjižice pod ovojem dostavile takoj vsakemu naročni- ku iste poštnine prosto.

PTUJ. — Nenavadna skladnost. — V „Vseh svetnikov ulici“ je poplarna gostilna „pri Karli“. Hiša, v kateri se nahajajo gostilniški prostori je bila ne- koč Cerkev vseh svetnikov; po kate- ri ima ulica tudi ime. Pa to bi še ne bi- lo čudno, ako tudi prijazna gosilničar- ka gospa Karla ne bi bila rojena na — praznik vseh svetnikov...

Obilno trgatav in sladkejše grozdje

dosežete z uporabo

NITROFOSKALA Ruše.

Stanovanje za Ptuj!

Eno ali dve-obno stanovanje iščem s 15. februarjem v Ptuj. Ponudbe na upravo li. ta. —

A. Stražar:

Zatajeni sin.

Pripoved iz časa tlačanstva.

(Sedmo nadaljevanje.)

Bilo je tako že peti dan, ko sem ta- ko brezumno blodil sem in tja. Še sedaj mi ni jasno, kako je prišlo do tega, da sem se kar naenkrat znašel pred graj- skim ribnikom. — pa skom sva se sešla tamkaj? — Z graščakom!

Po meni je divje zaplala kri — po- tegnil sem nevede svoje bodalce in kot ris planil nad uničevalca moje zakons- ke sreče. Besen sem ga suval in su- val — kot v sanjah se spominjam: Ko je ležal brezčastnik — lopov ves v kr- vi na tleh, sem stopal še precej časa po njem —

Sele ko sem videl svojo žrtev, da je že mrtva, sem se počutil olajšanega. A prišlo mi je tudi nehote na misel:

Kam pa naj grem sedaj? — Med pošteno človeško družbo ne spatlan- več! — Da bi me mučila gosposka po- zaduhlihih temnih ječah, tudi ne ma- ram... Kaj naj storim, kam naj se obr- nem? — Naposled mi šine v glavo mi- sel: Med rokovanjace grem. In tako sem tudi storil.

Ko sem bil že v vaši družbi, sem zvedel še to, da je moja nesrečna že- na iz sramu in obupa skočila ravno v ta ribnjak, blizu katerega sem jaz po- končal graščaka —

Strmeč in s pomilovanjem so ro- kovnjači poslušali svojega poglavarja, ko jim je to pripovedoval; mnogim so se solze zasvetile v očeh... Le-ti so se nehote spominjali tudi svojih razbur- ljivih doživljajev, — ki so dovedli tu-

di jih tako daleč, kakor njihovega po- glavarja —

„Svet ima nas za hudodelce, — ta- ko začne znova Dondež, — a tisti po- šteni in pravični svet poznamo prav do- bro! Veliko izmed teh jih je, ki bi za- služili vislice, a veljajo za največ- je poštenjake in veljake — Prene- hajmo o tem, čas je, da že odhajamo! Ti moj zvesti tovariš Peterček skupaj greva; a poleg še petnajst mojih naj- boljših tovarišev — bojevnikov, saj že veste, kateri greste na take pohode.

Pojdimo!“ —

Ravno se je začelo svitati, ko je od- šla Dondežova četa proti Rožeku. Le- po rano jesensko jutro je bilo, ko so koračili skozi gozdovje ob južni plati Limbarške gore. Nekako v obližju Ser- juš so se pa malo ustavili.

„Tovariši sedaj vam povem, kako bomo izvedli svoj načrt!“

Mi se bomo skrili pod rožekim gradom v gozdu ob kolovozni poti, pa čakali te grajske gospode — kaj- ti to mi je dobro znano, da bo sam graščak — ta volk, poleg svojih ljudi — ničvrednih psov. — ki bodo šli po- srnico, — a bodo le sedli v naše rokov- njaške koprive.

Sedaj pa pojdimo znova naprej! — Vsi kot en mož so šli rokovanjaci na Dondežovo povelje dalje. —

Že pred sedmo uro v jutro so pri- šli do cilja!

Dondež je po vojaško razvrstil svo- je ljudi, na obe plati pota; kjer so se skrivali za gosto grmovje. Na vsaki plati pa je odločil po dva moža za stražo. A ostali pa so kmalu pospali na mehkem mahovju.

Peterček pa je po skritih potih od-

šel do Zlatarja, da jih obvesti o pomoči, pa, da vidi znova ljubljeno Angelico!

Zdaj pa zdaj se je rožeški graš- čak oziral skozi okno dol v nižavo, kdaj bo videl prihajati Angelico.

Minule so dve tri in potekala je že četrta ura v tem nestrpnem čakanju, ali deklice ni bilo od nikoder.

No kaj takega pa še ne, da bi se mu začel upirati bedasti tlačani, a poleg tega že dekleta! V jezi pokliče grajske- ga hlapca Primoža, pa mu reče: Naj odide takoj k Zlatarju — pa takoj mo- ra poizvedeti, kaj je z upornim dekle- tom? Ako ne gre z njim, bode že on pokazal, ne samo njej, ampak vsem, kaj je graščak!

V dobri pol uri se povrne že hlapec nazaj z novico, da Angelice niti videl ni, pač pa je zvedel, da zastoj čaka njenega prihoda.

To pa ujezi mogočnega!

Takoj ukaže osedlati četvero konj, za sebe, oskrbnika, pa še za dva svoja najboljša hlapca.

Vse to je bilo izvršeno v največji naglici. Nato pa so ti kar v hitrem- teku odjezdili v Podstran, da pokaže- jo svojo moč!

Jezdec so tako prijezdili do skri- vališča Dondežovih ljudi —

Se predno so se do dobra zavedli, so že bili razoroženi in povezani, a njihove konje pa so krepko držale ro- kovnjaške roke.

Dondež stopi k na tleh povezane- mu — prestrašenemu graščaku; se mu posmehljivo nasmeje, pa ga nagovori: „No ti pasji bratec ti, ali veš, v čig- avih rokah si?“ —

Graščak je od strahu in jeze kar močaf...

Ker ni dal odgovora, mu prismoli

Dondež krepko zaušnico.

To je šele imelo uspeh!

Graščak spregovoril napol plaho jec- ljajoč, napol oholo zadirčno:

„Pustite nas v miru, ali ne veste kdo smo!“

Od Boga postavljeni za gospodarje nad tlačani!“

Dondež in vsi njegovi tovariši se porogljivo nasmejejo. Nato pa se znova oglasi poglavar:

„Ej ti pasji sin, ti pa zelo čudno razlagaš krščanski evangelij. Kaj ali te- ga ne veš, da se tudi bere v evangliju:

Ljubi svojega bližnjega, kakor same- ga sebe!“ —

Kako pa ti ljubiš svoje tlačane, po- vej nam, no?“

Da pa si ne boš mislil, o nas rokov- njačih, da smo tako brezsrčni kot ve- čina vi vsi graščaki, pa mogoče še po- ganski, zatorej sem sklenil s teboj tako- le: Poslalji bomo enega našega človeka s tvojim oskrbnikom v tvoje gnezdo; temu moraš odšteti 200 cekinov. — To naj bo le mala pokora — za tvoje veli- ke hudobije — saj bi itak ne zaslužil ne drugega, kot, da bi te obesili... Dru- gi pogoj pa je:

Da nam slovesno pod prisego ob- ljubiš, da boš odslej zanaprej pustil lepo v miru vsa uboga tlačanska dekle- ta! Zapomni si: Ako bi se-le enkrat iz- pozabil, potem so ti štete urce tvojega življenja, tudi če bi se nam skril pod zemljo, te najdemo!

Posebno pa še Angelica mora ime- ti mir pred teboj — ja še v mislih jo ne smeš več imeti, razumeš!“

Dondež je prenehal govoriti.

Zvezani graščak pa je en čas le mr- ko gledal pred-se...

(Dalje prihodnjič.)